

Revoluten

Fra Social-Demokratiet — til Socialismen.

Nr. 6.

Fredagen den 3. Januar 1908.

Ugeblad. 5 Øre.

Foreningen Bladet Revolten

modtager Indmeldelser gennem alle sine Medlemmer.

Et Kontingent af 25 Øre om Ugen giver Ret til 10 Eksemplarer af Bladet portofrit overalt i Byen.

Enkelte Numre 5 Øre.

Nye Medlemmer vil straks faa Revolten tilstillet, naar Kontingent indsendes til Redaktør Ipsen, Adolf Steens Allé 7.

NB. Regnskab under Kontrol.

Socialisme og Socialdemokratisme

Paa den anden Side af de 8 Timer.

Medens de allierede Grosserer- og Arbejderpolitikere lader for at holde den Jndbildning oppe hos Folk, at Livet nødvendigvis maa være Tvangsarbejde, Lontamp, Strejker, Rodouter og Valspeltaller, bliver det for de faa intelligente Mennefteder mere klart, at ikke blot maatte Livet kunne leves under frit Arbejde, men at en Gang vil Arbejdet blive indskrænket til en ren Vagat. Bore Efterkommere vil se af os, fordi vi sloges om at maatte arbejde 8 Timer i Dognet!

Det er allerede en tendt Sag udenfor de livdendes organiserede Rækker, at naar Pengene affattes, vil Mafinteknik og Videnskab med et Slag gøre al Produktion baade lettere og rigere, — medens hele Arbejderkæden nu er indelskeret i Troen paa Organisationer for 5-10 Øre mere om Dagen hørt andet tredje Karl Vi skal her tage et lille Eksempel fra Højrebladet Nationaltidsende; det viser tydeligt, at vi naas som Taaber, at Socialdemokratiet er blevet Jordens dumme Militarisme. 8 Timers Arbejde er allerede en Jbioti.

Det nævnte Blad skriver om Jordens Dyrkning ved Elektricitet:

„Man har allerede tidligere iagttaget, at Velysning med elektriske Vuelamper, og at Elektrificering af Planternes Rodder og den omgivende Luft vler fremstignende paa Planternes Vægt og navnlig paa deres Blomster- og Frugtdannelse. Forsøg i disse Retninger er udførte af Sir W. Siemens (England), W. A. L. (Amerika), G. L. (Finland), W. L. (Frankrig) og flere. For Tiden gøres der af W. H. Thwaites nogle meget interessante Driftsforføg i Londons lgl. botaniske Have (i Regent's Park).

I et almindeligt Driftshus er der opstillet omkring 200 Planter: Geranier, Fuchsier, forskellige Slags Palmer, Græsker, Tomatplanter o. s. v. Kraftmaskinen er en Gas-Motor, hvortil der er koblet en Dynamo, som leder Strøm til en kraftig Vuelampe i Driftshuset. Lampen er indstillet i en Hætte, hvori der findes Reflektor, saaledes at der udsendes en begrænset men meget stærk Belysning. Lampen vandrer stadig langsomt frem og tilbage gennem Driftshusets Længde; denne Bevægelse opnaas ved, at Lampen hænger i en lille Vogn, der drives ved Strøm fra Dynamoen; Vognen løber paa Skinner langs Driftshusets Tag; uophørligt udsender Lampen et kraftigt Lys, som — med bestemte Mellemrum — hviler en lille Tid paa hver Plante. Planterne udfattes ikke for de direkte Straaler fra Lampen; Straalerne maa for at komme ud af Hættens pasfere gennem Vand (indestillet mellem Glasvægge), som indfuger nogle af Straalerne; denne Foranstaltning er truffen, for at Vuelampens Lys skal have den størst mulige Afværgelse med Solens Straaler, som forend de naar Jorden, maa gaa gennem den fugtige Atmosfære. Gasmotoren driver foruden Dynamoen tillige en Elektrifiseringsmaskine, der frembringer statisk Elektricitet (Uindlingselektricitet); Elektriciteten, som er positiv, lader man strømme ud flere Steder i Nærheden af Planterne, saaledes at baade Planterne selv og deres omgivende Luft bliver elektriske; den Virkning, Elektriciteten har paa Planterne, bestaar formentlig i en Forøgelse af den Gær, hvormed Saftene cirkulerer.

I Oktober Maaned benyttede man i Thwaites' Driftshus Dagslyset 4 Timer, lige for Solnedgang kendtes Vuelamperne; nu maa Lamperne naturligvis brænde længere, det er kun en ganske indskrænket Tid, Dagslyset har nogen Virkning.

Thwaites' Apparat udmærker sig fremfor andre af den Slags ved at være forholdsvis billig at anstalle og økonomisk i Driften (set at passe, kan godt forlades i flere Timer); Opfinderen mener, at Vægtstignelsen deraf i høj Grad vil betale sig, thi han er overbevist om, at man ad denne Vej kan opnaa 4 Uob-ningssperioder om Aaret!

Naar man læser saadan noget, eller om hvordan der kan laves Tøj af Træ, Værn af Papir, og Mad af snarl sagt alt muligt, — ja saa følger man sig trist ved

Tanken om Menneftet, der endnu bestræbes for Tanken om Strejker, Rodouter, Nidagsvalg og ofte Timers Arbejde! Alt dette er Socialdemokratisme, saadan som den nu er udbredt baade blandt Arbejdere og Kapitalister, og som den forsvares i Forening af begge Rækker. Alt det andet: bort med Pengene, med Lontamp og Valslamp og Tvangsarbejde, — det er Socialismen.

Men Grossererne og Arbejderne tror bestemt paa Cav-ling og P. Knudsen, paa den Socialdemokratiske Alliance mellem Julegæde og Farinagsgæde. Ingen tror mere paa Socialismen; vi maa leve efter den — i Nationaltidsende!

Die Hansen taget paa Ordet

Et Tilbud
til Landbrugsministeren.

Den tendte Lage paa Frederiksberg Hr. Rolf Hammer har venligst overladt Revolten følgende Brev.

Hr. Hammer!

Efter at jeg for en Tid siden læste Landbrugsministerens Tilbud om at stifte Socialdemokrater billig Jord for at bevise Socialismens Umulighed, — og jeg erindrer at have set Ministeren for prale af et lignende Tilbud, som ikke blev modtaget, — har jeg faaet det Indfald at rette en Henvendelse til Dem desangaaende, da det netop i flere Aar har været mit Ideal at faa oprettet et Fælleslandbrug sammen med Meningsfæller.

Denne min Henvendelse til Dem er grundet paa mit Hensyn til Dem som Oversætter af Skapottin og til Deres Attitæder i „Ny Tid“ Aarg. 1904 og 1905, som jeg i Sommer har haft fra det sociale Sekretariat, og jeg vil hermed tillade mig at fremstille mig og min Situation.

Min afbøde Fader var Vandmand, men var ikke opkøbt ved Landbrug og desuden svagelig; det gik tilbage for ham, og da Kreditforeningen gjorde Udlæg i Gaarden for resterende Renter, hjalp Familien min Broder til at overtage den mod at sørge for Familien bl. a. mig, der var svagelig. Jeg gik et Par Aar i Skole i Vests, men blev i fjerde Klasse angrebet af Lungesindesbetændelse, og efter nogle Aars vekslede Helbredstilstand blev jeg indlagt paa Frederiks Hospital, hvor jeg laa i 1½ Aar. Derefter har jeg de sidste Aar opholdt mig herhjemme og har ofte spekuleret paa at faa en Kontorplads eller lignende i København for at komme sammen med Meningsfæller. Men dels har det

jo næsten været umuligt at faa en saadan Plads under de forhaandenværende Forhold, dels frugter jeg for at odelægge mit Helbred derved.

Jubeltid har jeg faaet Juleterse for Dyrkning af Grøntsager; her findes ¼ Td. Land, der behandles med Flov og Harde og plantes med Grøntsager og Kartofler, og jeg har foreslaaet min Broder, at han skulde hjælpe mig til en Husmandslede, hvor jeg vilde holde en Hest og dyrke Grøntsager, hvad han saadit aldeles villet, idet han mente, at hvis det kunde svare Nøgning, vilde allerede forlængst Mærker af andre Menneftet have kastet sig over dette Arbejde. I det hele taget anser han Produktionen for at være bragt saa højt op som muligt.

Under disse Forhold er det, jeg ser Ministerens Tilbud om Jord til Socialistisk Drift, og hermed tager jeg mig den Frihed at rette en Forspørgsel til Dem angaaende Deres Mening om Sagen. Driftskapital har jeg, som det fremgaar af ovenstaaende, intet af i Ejebladet, men da Ministeren er saa ivrig efter at bevise Socialismens Umulighed, maa han vel ogsaa stille et Driftsloan til Maadighed. Og forhaabentlig holder han ikke bestemt paa, at Tilbudet kun skal gælde Socialdemokrater; jeg er nemlig Anarkist, men mener dog, at et Fælleslandbrug i Ejebladet maa grundes paa en Blanding af frit Arbejde og Lønarbejde. Det er jeg ikke saa stærk som andre Menneftet, men jeg har bragt i Erfaring, at det mindre er den fysiske Styrelse end Planlæggelsen af Arbejdet, der gør Udsagnet. Med Ulfsocialister kunde jeg sikkert særdeles godt gaa i Kompagni.

Maakte er Ministerens Tilbud kun en Skinnanovre, som saa burde afsløres, da det dog ser underligt ud, at en Mand i et Land, hvor der findes Mærker af Socialister, forveksles tilhøder disse, vider til Realisation af deres Jdeer. I hvert Tilfælde vilde jeg være Dem meget taknemlig for at høre Deres Mening om Sagen, da et Par Ord fra Dem altid vilde forekomme mig meget oplivende i min Afsondretthed.

Med Hilsen

Carl Seidelin,
Mindstemp nr. Jekkings, 10. Novbr. 07.

P. S. Af anarkistiske Værker har jeg, foruden Vladens Skorpionen, Anarkisten, Skorpionen, Revoluten, læst Max Stirner: Den eneste og hans Ejendom. Skapottin: Erobringen af Vredet, En Oprørers Ord, Haandens og Hjærnens Arbejde, En Anarkists Grindhuger. Hans Fæder: Anarkiets Bibel. Arnold Røller: Den sociale Universalstrejke. Jeg vil gerne spørge Dem om der foreligger andre fremragende Værker paa Dansk. Hvis De har Skapottin: Anarkistimoral, og den kan

jaas hos Dem, vilde jeg tillige gerne bede Dem sende mig den.

C. S.

Vi har her en Mand af dem, som Revoluten er inde efter. Landbrugsministeren tror ikke paa den socialistiske Produktion, Social-Demokraten heller ikke — den er lobet over til den socialistiske (i) Stat (i), denne nærliggende Dødt, som hverken er det ene eller det andet. Men der er allsaa Socialister her i Landet endnu, og ikke bar Socialdemokraterne.

Hr. Seidelin skriver meget rigtigt, at hvis man vil gøre et Forsøg, maa man i Begyndelsen bære det paa en Blanding af frit Arbejde og Lønarbejde. Ja, det er naturligvis umuligt midt i et socialdemokratisk-kapitalistisk Samfund at isolere sig helt bort fra Pengene, selv om man ikke ligger og roder med dem i Foretænder som den, der drives af Die Hansen, Sigvald Olsen, C. C. Andersen og P. Knudsen. I Forholdet til Omverdenen maa Forsøget paa en ny Produktionsform blive bundet til visse gamle Ting, som man helst sagde sig helt løs fra. Men derfor er det ogsaa, at Revoluten har foreslaaet Dannelsen af en Forening til Studiet af socialistisk Produktion. Og at Hr. Seidelin vil slutte sig til denne Forening, naar den om nogen Tid træder offentlig frem, anser vi for givet.

Vi kan jo faa i Fællesskab henvende os til Hr. Die Hansen og spørge ham, om han vil staa ved sit Tilbud. For han skal dog rive ud af den Vildfarelse, at der ikke er andet end bar allierede Socialdemokrater og Kapitalister her i Landet.

Vi henviser til Artiklen nedenfor om en socialistisk Koloni.

Arbejderne og Samfundet uden Penge

Vægtningen for at vi kan naa til mere formuistige Tilstande end de nuværende, er at Arbejdere faar Gjæne op for, hvor idiosyt det kapitalistiske Samfund er, og at de kommer til at indse, at de selv skal overtage Produktionen.

Den forgelige Sandhed er desværre, at Arbejdere i Almindelighed ikke giver dem af med at tænke over sociale Spørgsmaal. Hvis man i Arbejderkredse fremsætter Tanken om et Fremtidsamfund uden Penge, erfare man Gang paa Gang, at Arbejdere er stot konervative. „Det er jo Vanvid“, er de Ord, de straks møder op med, „for naar vi ingen Penge har, kan vi jo heller ingen Mad faa“.

Saa er Diskussionen i Gang, og man søger nu at gøre dem for-

naaligt, at naar Jorden bevislig kan bødskede Menneftene, selv om de fordobles mange Gange, saa er de Tilstande, vi daglig er Vidne til, spilttergale. Vi tænder af Menneftet for Tiden flytter fra Amerika for at undgaa at dø af Sult, endstent der er Mad nok til mere end 10 Gange saa mange, det Eksempel tager man af Vinten og spørger, om de kan begribe, at saadanne Forhold er meningsløse. Hvis dermed Arbejdere i Amerika selv stod for Husholdningen, vilde Soden — som der allsaa er rigelig af, — og som nu gaar til Spilde, fordi der spekuleres i den — finde den Anvendelse, hvortil den er bestemt, den vilde blive fordelt og spist, saa alle blev mætte.

„Jamen hvem vilde saa arbejde, hvem vilde dyrke Jorden, saa der blev Søde nok?“

I selv, svarer jeg. Kolonihavene, der nu omgiver Byen paa alle Kanter, er et ypperligt Bevis for den Paastand. Der gaar Arbejdere i hundredevis og graver, saar og planter. Trods det, at mange af disse Menneftet daglig er beskæftigede i 10 Timer ved stramt, tykt Arbejde, benytter de alligevel Friheden til at dyrke Jorden i et ingenlunde muligt Arbejde. Det er Minstintet i Menneftet, der kræver det. Selv hos Smaaborn, der endnu ikke forlaar sig paa ordnet Arbejde, kan man iagttage denne Grævertrang. Vi ser jo ogsaa, at for at tilfredsstille den, henlægges der paa alle Legepladser Græsbumper, som de smaa faster sig over med megen Energi.

Naar man efter en Times Diskussion har faaet fastslaaet disse Kendsgerninger: at Menneftene altid vil frembringe Søde nok, og at vi skal omforandre Produktionen og Fordelingsmaaden, saa siger Arbejdere — for ligesom at hale lidt igen paa de Indrømmelser, de har været nødt til at gøre —: „Jo, men det vil da alligevel være mange, mange Aar endnu, inden vi naar at faa Samfundet omformet saa fornuftigt!“

Hertil er der bare det at svare: Det varer alluralt saa længe til I bliver led af at træde for Kapitalismen. Der er Jer, der skal bestemme, hvor længe det skal vare, for vi naar Samfundet uden Penge.

J. W.

Pilgtens Ofre.

Paa sin Jubilæumsdag i Mandags modtog P. Knudsen 500 Kr. fra Kontrahentforbundsagen i Social-Demokraten, og fra en Komite til han „en betydelig Pengesum“. Jubilæet i allede tydelig overrasket, staar der i Fæstreferatet.

Ja, der er megen Mod og Arbejdslyst i Aar.

Den hellige Alliance.

Paa Tirsdag gaar Politisk Grosserer og Social-Demokrater, Proletarer til Vals sammen paa Frederiksberg.

Grossererne spiser som sædvanlig Kirsebærrene, og Proletarerne faar Stenene i Tjæne.

Redaktor: J. J. Ipsen.
C. W. Varenhens Bogtrykkeri
Nortevold 78.